

העורבים העניים

מתוך "אגדות אינדיאנים איירוקיים"

מ. פוורס (1917)

כשהרוח הגדולה עשתה את העם האדום היא נתנה לו ארץ נהדרת כדי שיחיה בה, היא גם שלחה לו מתנה נהדרת. מתנת התירס.

גה-גה העורב טוען שהוא היה זה שהביא את המתנה. הוא אומר שקראו לו לוויגוום הגדול של הרוח הגדולה בשמיים. גרעין תירס הוכנס לאוזנו ונאמר לו להביא אותו לארץ, לעם האדום.

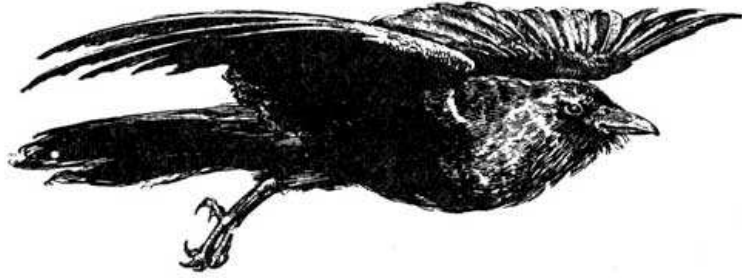
לכן, מאחר שגה-גה הביא את

המתנה, הוא טוען שזכותו לקחת מהתירס כמה שנחוץ לו. גה-גה אומר שהוא לא "גונב" את התירס. הוא רק לוקח את מה ששייך לו, את חלקו החוקי.

וכמובן גה-גה אינו חמדן. הוא אף פעם לא לוקח יותר תירס מאשר נחוץ לו לעצמו. הוא אף פעם לא מסתיר תירס ולא צובר מחסנים. הוא לוקח רק כמה שהוא רוצה לאכול באותו הרגע ולא יותר, כי העורבים מעולם לא חושבים על מחר.

בקיץ הם יושבים מאושרים בשדות תירס, שומרים על השורשים מהחרקים העוינים וכשהם רעבים מושכים את העלים העדינים.

תירס שלנו ונאחסן אותו לחורף.
ואחרי שכולם מסכימים שזו תוכנית

טובה, הועידה מסתיימת.
אחרי ימים אחדים מתקיימת ועידה
נוספת. שם העורבים מתכננים איפה
ואיך לזרוע את התירס. יבחרו אחדים
שיאתרו את השדה, אחרים שימצאו
זרעים ועוד אחרים שיזרעו ויטפלו
בתירס.
אך אוויל! כשבא האביב והשמיים נהיו

אך כשבא החורף העורבים
מתעצבים. הם מקיימים ועידות רבות.
לפעמים עץ הועידה נעשה שחור
מרוב העורבים. והם כולם כל כך
עניים ורעבים שמחליטים להתאסף
ולנסות לתכנן דרך חיים טובה יותר.
בועידת עורבים גדול הוא הרעש
והבלבול כי כל העורבים מדברים
בבת אחת. וכולם אומרים "אין ציפור
ענייה יותר מהעורב. הוא תמיד רעב.
בקיץ הבא נזרע ונגדל יבול גדול של
תירס, נאסוף אותו ונשמור לחורף.
בחורף הבא העורבים לא יהיו יותר
רעבים כי יהיה להם מזון. לא נמשיך
לקחת אוכל משדות העם האדום,
אוכל רק לארוחה של אותו היום. נגדל

על החורף הבא? אכלנו ארוחה טובה
הבוקר וארוחת הלילה מובטחת לנו
גם כן. האם זה לא מספיק בשביל
עורב? מה הוא יכול לרצות עוד?"
וכשהחורף חוזר הוא מוצא את
העורבים עניים ורעבים כפי שהיו
בחורף הקודם. שוב הם מקיימים
ועידות רעשניות על עץ הועידות. שוב
הם עושים תוכניות ליבול גדול של
תירס שאותו יגדלו בקיץ הבא.

כחולים, כשהשמש זורחת ומחממת,
העורבים שוכחים את רעב החורף
ואת הועידות על העץ. הם זוכרים רק

שהשמיים הם כחולים, שהשמש
זורחת ושעכשיו יש כבר תירס בשפע.
מאושרים ומרוצים הם הולכים לאורך
שדות של העם האדום.
"יש לנו היום כל מה שאנו רוצים"
אומרים "למה לנו לחשוב על מחר או